

چگونگی حضور نور طبیعی در معماری سنتی ایران نمونه موردی خانه عامری‌ها کاشان

سوگند شکوه فر: دانشجوی کارشناسی ارشد گروه معماری، واحد رشت، موسسه آموزش عالی جهاد دانشگاهی، رشت، ایران
Shokouhfar.architect@gmail.com

چکیده

در معماری سنتی ایران، نور طبیعی که به عنوان تنها منبع روشنایی روز بوده، به تأمین روشنایی محدود نشده و از نظری کیفیت بصری و زیبایی فضانیز مورد توجه معماران بوده است. یکی از نمونه‌های خوب بازی نورپردازی طبیعی در معماری ایرانی را می‌توان در خانه‌های سنتی با فضاهای متفاوت آن یافت. وجود بازشویی‌های متنوع دیواری و سقفی در این نوع معماری شاده این ادعایست. در این مقاله با اندازه‌گیری میدانی و شبیه سازی کامپیوتروی، تلاش می‌کند تا با نحوه توزیع نور و میزان آن از طریق نورگیرهای قدمی، در فضاهای مختلف خانه آشنا شده و ویژگی نورپردازی تعدادی از فضاهای منتخب این خانه که از نظر شکل هندسی فضا، وضعیت و موقعیت نورگیر، محل قرارگیری در مجموعه و کاربری فضا متفاوت هستند، بررسی شده و رابطه بین تصمیمات طراحانه معمار و کیفیت نورپردازی فضا معرفی می‌گردد. نتایج حاصله حاکی از آن است که در معماری مسکونی خانه‌های سنتی ایران، نور روز در کلیه تصمیمات طراحی اعم از انتخاب فضاهای پر و خالی، تنشیات و ابعاد حیاطها و اتاق‌ها، جهت گیری هر فضا نسبت به خورشید، میزان دید هر فضا به حیاط و آسمان، عمق هر فضا و شکل و موقعیت نورگیر آن، اهمیت هر فضا از نظر دسترسی و کاربری و غیره نقش تعیین کننده‌ای داشته و یکی از مهم‌ترین ارکان طراحی محسوب می‌شده است راهکارهای طراحانه به کار رفته در این شیوه از معماری، امروز هم می‌تواند راهگشا و الهام بخش معماران معاصر باشد و امکان بهره‌مندی هر چه بیشتر از نعمات نورپردازی طبیعی در خانه و کاشانه مردم را فراهم کند.

واژه‌های کلیدی: نورطبیعی، معماری سنتی، خانه، عامری‌ها، کاشان، ایران

استفاده از نور طبیعی در گذشته یکی از ارکان ساخت و ساز بناها بوده و بدون توجه به قوانین حرکت خورشید و نور آسمان، انتخاب جهت، ابعاد، تنسابات و ترکیبات فضاهای پر و خالی در مجموعه‌های ساختمانی بی معنی بود. این نیاز موجب شده بود که از همان ابتدای کار و انتخاب ایده‌های اصلی طراحی، امکان روشن کردن فضاهای داخلی با نور طبیعی یکی از نیازهای اصلی و بدیهی به شمار آید. نور به عنوان عنصری مهم در معماری ساختمان‌های کوچک و بزرگ همیشه یکی از عوامل تأثیرگذار بر معماری و عمران ساختمان‌ها و حتی شهر داشته است. در معماری سنتی ایرانی، معماری معاصر، معماری مدرن و بسیاری از سبک‌های معماری که فراروی بشر قرار گرفته همواره عنصر نور به عنوان عامل اصلی در کنار ویژگی‌های دیگر بنا قرار گرفته و حتی در دوران رنسانس و پس از آن نیز در بناهای مهمی همچون کلیساي شاتر سبک گوتیك پیشرفتی اروپا نیز نور به عنوان تنها عامل مهم توصیف کننده بنا معرفی گردیده است.

معماری ایرانی نیز از نور به عنوان عنصری کاربردی در تمام دوره‌های خود بهره جسته و نور چه طبیعی و چه مصنوعی توسعه عناصر کنترل کننده نور همچون رواق، تابش بند، سایه‌بان، سبات، جامخانه، روزن، روشنداش، شبک و ... مورد استفاده قرار می‌گرفته‌اند. کاربرد هشتی‌ها در معماری ایرانی و بهره‌گیری از نور طبیعی و مصنوعی در معماری غربی نیز دلالت بر کاربرد نور به عنوان عنصری تأثیرگذارنده بر تکامل فضای ساختمانی از نظر بصری و روانی دارد. از جمله علوم و هنرهایی که می‌توان به نقش نور در آن اشاره داشت، هنر معماری است که بحث مفصلی را در زمینه‌ی روند بهره‌گیری از نور طبیعی به خود اختصاص می‌دهد. ابزار و وسائل روشنایی نیز به عنوان عواملی که تأمین کننده نور مصنوعی هستند، مطرح می‌باشند.

در هنر معماری نور یکی از اجزایی است که کنار عناصر و مفاهیم دیگر از قبیل ساختار، نظم فضایی، مصالح، رنگ و ... مطرح می‌شود و در طراحی به عنوان یک عنصر مجزا باید نقش خود را ایفا کند. یکی از مهم‌ترین مشخصه‌های نور طبیعی، توالی و دگرگونی آن در طول روز است که باعث حرکت و تغییر حالت در ساعات مختلف می‌شود. ایران یکی از گنجینه‌های تاریخ معماری جهان محسوب می‌شود که بیش از هفت هزار سال سابقه شهرنشینی و وضعیت توبوگرافی و جغرافیایی و تنوع اقلیمی آن و سکونت از سوی دیگر موجب می‌شود تا این سرزمین معماری و شهرسازی، دستاوردهای در خور توجه ارزشمندی داشته باشد، از جمله این دستاوردها می‌توان به شیوه نورپردازی طبیعی در ساختمان و شهری اشاره کرد از مطالعات سالهای اخیر به ۲۶ نوع نورگیر در معماری ایران و شش سیستم نورپردازی دیواری و سقفی وجود داشته است که هر کدام با توجه به محل استقرار و نوع کاربری فضا، دارای قواعد و معیارهای طراحی و جزئیات اجرایی خاص خود بوده است و عمدۀ ترین عوامل موثر در نورگیری ساختمان عرض جغرافیایی و موقعیت خورشید: که در زاویه تابش و جهت تابش نیز موثر است طول زمان تابش و شدت تابش که به ساعت آفتابی در روز بستگی دارد و دومی به عواملی نظیر ارتفاع، مقدار ابر، هوایزدها (گرد غبار معلق در هوا) و آلودگی جو بستگی دارد بافت شهری و جهت‌گیری کوچه‌ها، خیابان‌ها و معتبر که مسلمان بافت فشرده و متراکم و معتبر تنگ، نورگیری را کم و بالعکس.

۱- پیشینه تحقیق

در طول تاریخ، نور روز و طراحی ساختمان با توجه به بهره‌گیری بهینه از این نعمت طبیعی، همواره مورد توجه معماران بوده است. بعد از کشف برق و اختراق لامپ که امکان روشن کردن فضاهای داخلی به صورت مصنوعی را به وجود آورد، استفاده از نورطبیعی روز مورد غفلت قرار گرفت. تجربهً قدسالله آخر نشان داد که نیاز فیزیکی و روانی انسان به نور روز، بسیار عمیق‌تر و آسان‌تر از تأمین روشنایی برق است؛ لذا سالیان درازی است که مطالعات مربوط به نور روز و بهره‌گیری بهینه از آن، در کشورهای پیشرفتی دنیا مورد توجه و پژوهش قرار گرفته است.

۱-۱- تاریخچه بهره‌گیری از نور طبیعی در معماری ایران

دانستن روند بهره‌گیری از نور خورشید به اندازه روند شکل‌گیری مصالح و یا شکل‌های مختلف زیربنایی ساختمان جهت طراحی بسیار لازم می‌باشد. اولین تاریخی که ما از ان اطلاع داریم سده‌ی هزاره چهارم ق.م می‌باشد که در آن زمان جهت کسب نور و سایه از ایجاد اختلاف سطح در دیوارهای خارجی استفاده می‌کردند. در شهر سوخته از هزاره‌های سوم و دوم ق.م از روی آثار خانه‌هایی که دیوار آن‌ها تا زیر سقف باقی مانده‌بود می‌توان استبطاک کرد که هر اطاق یک در به خارج ارتباط داشته و فاقد پنجره بوده‌اند، در دوره‌ی عیلام در حدود ۱۳۰۰ و ۱۴۰۰ ق.م نیز نمونه‌ای از پنجره‌های شیشه‌ای به دست آمده که شامل لوله‌هایی از خمیر شیشه می‌باشد که در کنارهم و در داخل یک قاب جای می‌گرفته و به طور حتم جهت روشن کردن بنا مورد استفاده بود. از جمله کهن‌ترین مدارک و نمونه‌های در و پنجره در معماری ایران را شاید بتوان در نقش قلعه‌های مادی در آثار دوره‌ی شاروکین یافت (از جویان، محمود، ۱۳۸۸، ۱۲۰).

در اصل از خصوصیات سبک ایرانی، تعییه سایبان و آفتابگیر منطقی و ضروری برای ساختمان‌هاست. در این دوره از اصل اختلاف سطح، جهت جذب نور به داخل استفاده می‌شد. بر اساس تحقیقات پروفوسور ولانگ معلوم شده که انحراف زوایای بناهای تحت جمشید بر اساسی بنیاد گذاشته شده که به وسیله‌ی ایجاد سایه روشن‌های گوناگون تعیین روز اول سال و فصول مختلف مسیر شده و این انحراف زوایای بناهای تحت جمشید بر اساسی بنیاد نیاز برای زیستن را به صورتی سازد که در نیست ولی سرپرسی سایکس در مورد کاخ هاترا می‌گوید: تالارهای این مجموعه تماماً دارای سقف چوبی بوده‌اند. ارتفاع آهها مختلف و نیز روشنایی آنها از دهنده‌ی و هلال‌هایی بوده که به سمت شرق باز می‌شوند. از روی تصویر بازسازی شده نسا که نورگیری بنا را توسط سقف خربناک نشان می‌دهد این احتمال را ممکن می‌سازد که اشکانیان از این روش برای نورگیری بنا استفاده می‌کردند (از جویان، محمود، ۱۳۸۸، ۱۱۴).

۱-۲- عناصر نورگیری در معماری سنتی

این عناصر در معماری سنتی ایران از دو جهت مورد مطالعه قرار می‌گیرند، گروه اول به عنوان کنترل کننده‌های نور مانند انواع سایبان‌ها و دسته دوم نورگیرها گروه اول نقش تنظیم نور وارد شده به داخل بنا را به عهده دارند و به دو دسته تقسیم می‌شوند:

دسته اول آن‌هایی که جزو بنا هستند رواق و دسته‌ی دوم آن‌هایی که به بنا افزوده شده و گاهی حالت تزئینی دارند؛ مثل پرده، عناصری که به عنوان نورگیرها مطح می‌شوند نامهای مختلفی دارند ولی همه نورگیر هستند و عبارتند از: روزن، شبک، جام، خانه هورنو، ارس، روشنداش، فریز و خونون، گل، جام، پالکانه، فنر، پاچنگ و تهرانی. در مقابل عناصری مانند رواق، پرده، تابش بند، سایه‌انها، سرادق و سبات قرار دارد که نقش کنترل کننده‌ی نور و تنظیم آن برای ورود به داخل بنا را به عهده دارند (طاهیاز، منصوره، ۱۳۹۰، ۳۷).

۱-کنترل کننده‌های نور

رواق: فضایی است مشتمل بر سقف و ستون که حداقل در یک طرف مسدود باشد و انسان را از تماس با بارش و تابش نور آفتاب مصون می‌دارد و در مناطقی که شدت نور و حرارت خورشید زیاد باشد نور مناسب و ملائمی را به داخل عبور می‌دهد و در این صورت روشنائی از طریق غیر مستقیم یا با واسطه خواهیم داشت. تابش بند: تابش بند یا تاوش بند یا آفتاب شکن تیغه‌هایی به عرض ۶ الی ۱۸ سانتی متر است که گاهی ارتقای تا حدود ۵ متر دارد و با کمک گچ و نی آن-ها را می‌ساختند. معمولاً در بالای در و پنجره کلافی می‌کشیدند که در واقع تابش بند افقی بوده و اصطلاحاً به آن سراسیه می‌گفتند و توسط آن ورود آفتاب به درون فضا را کنترل می‌کردند(همان، ص. ۴۰).

سايه‌بان‌ها: ایجاد سایه بر روی پنجره‌ها از تابش مستقیم آفتاب به سطح پنجره جلوگیری کرده و در نتیجه حرارت ایجاد شده ناشی از تابش آفتاب در فضای پشت آن به مقدار قابل ملاحظه‌ای کاهش می‌یابد سایه‌بان‌ها ممکن است اثرات گوناگونی از قبیل کنترل تابش مستقیم آفتاب به داخل، کنترل نور و تهویه طبیعی داشته باشند. کارایی سایه‌بان‌ها متفاوت بوده و به رنگ و محل نصب آن‌ها نسبت به پنجره و هم چنین شرایط تهویه طبیعی در ساختمان بستگی دارد.

سايه‌بان‌ها به انواع ثابت، متحرک و همچنین سایه‌بان‌های طبیعی مثل درختان تقسیم می‌شوند.

سرادق: سایه بنا بر سرا که پرده‌ی آن بر بالای سرانشانیده بودند کشیده می‌شد و بدین ترتیب مانع تابش بند خورشید به درون سرا می‌شد(همان، ص. ۴۵).

ساباط: کوچه‌ای سر پوشیده که هم در شهرهای گرسیزی و هم سرد سیری به چشم می‌خورد. در شهرهای گرسیزی مجبور بودند کوچه را تنگ و دیوار را بلند بگیرند و برای ایجاد سایه سباته می‌گذاشتند.

پرده: استفاده از پرده‌های ضیم برای جلوگیری و تنظیم نور خورشید برای ورود به ساختمان از دوره‌ی صفویه معمول بوده و هم چنین در دوره‌ی قاجار نیز از آن استفاده می‌شد. این پرده‌ها معمولاً از جنس کرباس یا ابریشم بوده و به صورت یک لا و دو لا استفاده می‌شدن و به طور معمول در جلو ایوان‌ها و ارسی‌ها نصب می‌شد. بالا کشیدن این پرده‌ها توسط قرقه و بندهایی بوده که به طور هماهنگ تمام قسمت‌های آن‌ها را یکنواخت جمع می‌کرده است چون این پرده‌ها معمولاً ضخیم و سنگین بوده و غیر از این نمی‌شد آن‌ها را بالا کشید.

الف-نورگیرها

شباك: هوای متغیر ایران، آفتاب تند و روشن باد و باران، توفان و گردباد و عقاید خاص و مذهبی ایجاد می‌کرده که ساختمان علاوه بر در و پنجره پرده‌ای یا شباك برای حفاظت درون بنا داشته باشد. درون ساختمان با روزن‌ها و پنجره‌های چوبی یا گچی و پرده محفوظ می‌شد و بیرون آن را بشکه‌های سفالی با کاشی می‌پوشانند، این شبکه‌ها شدت نور را گرفته و نور ضعیف‌تری از لا به لا به آن ایجاد می‌شود. انحراف پتوهای نور در اثر برخورد با کنارهای منقوش شبکه سبب پخش نور شده و به یکنواختی و پخش روشنایی کمک می‌کرد. ضمناً علی رغم آنکه تمام فضای بیرون از داخل به راحتی قابل رویت بود از بیرون هیچ گونه دیدی در طول روز به داخل نداشت(همان، ص. ۵۶).

در و پنجره‌های مشبك: پنجره معمولاً برای دادن نور، جریان‌ها و رویت مناظر بیرون بدون بر هم زدن خلوت اهل خانه است. در مناطقی که نور خورشید شدید است. پنجره باید متناسب با شدت نور ساخته شود. پنجره‌های مشبك تعادلی بین نور خارج و داخل ایجاد می‌کند، تعادلی که وقتی از داخل نگاه کرده شود. جلوی نور شدید آفتاب را می‌گیرد و مانع خسته شدن چشم در مقابل نور شدید خارج می‌شود. طرح‌هایی که در ساختن پنجره‌های مشبك به کار برده می‌شود اغلب به گونه‌ای است که نور داخل اتاق را تنظیم می‌کند. پنجره‌های مشبك نور شدید خارج را پخش کرده و ان را تعدیل می‌کنند. وقتی نور بیرون شدید نیست همه‌ی آن را به داخل اتاق عبور می‌دهند. گاهی برای در و پنجره‌های مشبك شیشه نیز به کاربرده می‌شود(به درهای مشبك، در و پنجره گفته می‌شود)، در و پنجره روزن‌های مشبك چوبی، سفالین و گچین در زمستان با کاغذ روغن زده مسدود و در تابستان باز می‌شد(همان، ص. ۵۹).

روزن: وزن و پنجره را نمی‌توان از هم تفکیک کرد. در واقع وزن را می‌توان یک پنجره کوچک دانست که معمولاً در بالای در و گاهی در دو سوی آن برای گرفتن روشنایی و تأمین هوای آزاد برای فضاهای بسته به کار می‌رفته است. به عبارت دیگر روزن به سوراخ هایی اطلاق می‌گردید که در کلاله و یا شانه طاق‌ها تعییه می‌شده است. روزن گاهی با چوب و گاه با گچ و سفال ساخته می‌شده و اغلب ثابت بوده است. در بنای‌هایی که دارای بافت مرکزی و درون گرا بودند و از سقف هشتی و یا از نقطه‌ای دیگر نور کافی برای هشتی تأمین می‌شد، در بالای در و رویی روزن قرار می‌دادند.

ارسي: ارسی پنجره مشبكی است که به جای گتن روى پاشنه گرد، بالا می‌رود و در محفظه‌ای که در نظر گرفته شده جای می‌گيرد. ارسی معمولاً در اشکوب کوشک‌ها و پیشخان و رواق ساختمان‌های سرد سیری دیده می‌شود. نقش شبکه‌ای ارسی، معمولاً مانند پنجره و روزن‌های چوبی است.

جام خانه: در کلاله گنبدها و کلمبهای گرمابه‌ها و غلام خانه‌ی رباطها و رسته‌ها و بازارها هنوز روزن‌هایی وجود دارد که با چند حلقه‌ی سفالین به صورت قبه یا کپه‌ی برجسته‌ای در آمداند. در این قسمت حلقه‌های سفالین را در کنار هم چیده‌اند و در زمستان‌ها جام‌های گرد شیشه‌ای مانند ته قرابه در میان حلقه‌ها کار می‌گذارند و تاسیتان‌ها یک یا کلیه آن‌ها را بر می‌دارند، امروزه هم برای روشنایی سرپوشیده‌هایی که مناسبت فصل باید گاهی سرد و گاهی گرم باشد مناسب-ترین وسیله است و بر فراز بام گرمابه‌ها جای خود را حفظ کرده است(همان، ص. ۶۰).

هورنو: به نورگیری بالای سقف گفته می‌شود چون در نزدیکی های تیزه گنبد امکان اجرا به صورت بقیه‌ی قسمت‌ها مسیر نیست. لذا در نزدیکی های تیزه، سوراخ را پر نمی‌کنند تا در بالای طاق کار نورسانی را انجام دهد. مثلاً در پوشش بازارها اکثرآ سوراخ هورنو باز است تا عمل روشنایی و تهویه صورت پذیرد(همان، ص. ۶۳).

روشنдан: در بنای‌هایی که استفاده از پنجره در دیوارها ممکن نبوده مثل بازارها و سایر بنای‌های عمومی، معماران در قسمت «خورشیدی کاربندی» روزن‌هایی ایجاد کرده‌اند که عبور مناسب و تهویه را به بهترین وجه می‌سازند. روشنдан‌ها معمولاً به شکل یک کلاه فرنگی بوده و عمود

بر قسمت خورشیدی کاربندی ساخته می‌شوند و برخی از آن‌ها دارای شیشه بوده، بعضی از آن‌ها زمینه‌ی چند ضلعی دارد، مثل روشنستان حوضخانه کاخ هشت بهشت اصفهان.

ب-فریز و خونون در ساختمان

خونون یک نقش تزئینی است که با تکه‌های اجر تراشیده و موزائیک آن را پدیدآورده‌اند. آن‌گاه روی آن را با خاک و سریشم رنگ‌هایی که در آب حل کرده‌اند به رنگ‌های گوناگون رنگرزی می‌کنند و در پیشانی ساختمان، میانه ستون‌ها و «فریز در» چیده می‌شود. برای ورود روشنایی و هوای اتاق‌ها لوله‌های گلچین را سوراخ کرده و نقش‌هایی پدید آورده و آن لوله‌ها را در بالای درها و پنجره‌ها می‌نشانیدند (همان، ص ۶۴).

ج-کاربندی و مقرنس

در فضاهایی که نورگیری و در نتیجه روشنایی فضا از طریق سقف انجام می‌شود، نور به طور مستقیم وارد فضا شده و فقط بخشی از آن را روشن می‌نماید. کاربندی و مقرنس به غیر از زیبائی برای بهره‌گیری هرچه بیشتر از نور خورشید نیز استفاده می‌شود به این ترتیب که موجب می‌شود در جهات مختلف از مسیر خود منحرف شده و ان را به صورت پخش شده به داخل راه می‌دهد در این صورت در داخل بنا روشنایی یکنواخت و غیر مت مرکزی خواهیم داشت که حجم بیشتری را در بر می‌گیرد.

د-نقش هشتی در نور رسانی به بنا

بعد از ورود به ساختمان به علت شدید بودن نور در بیرون می‌باشد نور شکسته شود، تا داخل ساختمان حالت نامطلوبی از نظر وارد شونده نداشته باشد. یکی از عوامل مهم معماری در تقسیم و شکست شدت نور، هشتی‌های ورویدی هستند که گرد و چند ضلعی ساخته می‌شوند. در بالای هشتی معمولاً نورگیری وجود دارد که نور مرکز ملایمی را در ساعت مختلف روز به داخل انتقال می‌دهد به کار بردن این شیوه برای تنظیم و معادل کردن نور و حرارت از ویژگی‌های معماری سنتی، به ویژه در حاسیه کویر است (همان، ص ۶۶).

انواع طاق‌ها، قوس‌ها و فیلپوش‌ها نیز در چگونگی نورگیری در داخل بنا سهم به سزاگی دارند. وجود فیلپوش منجر به ایجاد سه منطقه تمایز ساختمانی در قسمت گنبدها شده است.

منطقه‌ی سوم همان گنبد اصلی است که گاهی در محورهای آن پنجره‌های کوچکی باز می‌شود و به نورگیری بنا کمک می‌کرد ابداع شیوه‌ی طاق و تسویه باعث شد تا باز سقف مستقیماً بر روی جرزها عمل کند و دیوارها و طاق‌ها سبک شده و آن‌ها را شکافته و پنجره در آن قرار دهند و به این طریق نور فراوان و غیر مستقیم حاصل می‌شود. طاق‌های آهنگ نیز یا دارای پنجره‌های جانی است و یا در بالای آن‌ها گنبدهای کوچکی با پنجره‌های تعییه شده است. در طاق چهار بخش نیز که از تقاطع دو طاق آهنگ هم ارتفاع و هم عرض حاصل می‌شود نیز می‌توان روزنه‌های وسیعی ایجاد کرد. طاق گهواره‌ی نیز به معمار اجلازه می‌دهد که در فاصله میان دو قوس پنجره تعییه کرده و روشنایی طبیعی داخل بنا را ایجاد کند عمل نورگیری در بنایی مختلف به اشکال گوناگونی صورت می‌گرفت از جمله اینکه در حمام‌ها از طریق روزنه‌های متعدد و یا جامانه‌ها برسپ درون‌گرا یا برون‌گرا بودن، نورگیری متفاوت بود (همان، ص ۶۸).

هرچند که نور خورشید همیشه برای ایجاد روشنایی طبیعی در یک ساختمان مورد نیاز است اما از آنجا که این نور سرانجام به حرارت تبدیل می‌شود باید میزان تابش نور مورد نیاز برای هر ساختمان با توجه به نوع ساختمان و شرایط اقلیمی آن تامین شود چون اهمیت تابش آفتاب به نوع اقلیم منطقه و فصول مختلف سال سنتی دارد. در شرایط سرد حداکثر از خورشیدی مورد نیاز بوده و به ساختمان باید در جهتی قرار گیرد که بیشترین تابش آفتاب را دریافت نماید بر عکس وقتی هوا گرم است جهت ساختمان باید به نحوی باشد که شدت آفتاب در دیوارهای آن به حداقل رسیده و نیز امکان نفوذ اشعه‌ی خورشید به فضاهای داخلی وجود نداشته باشد، به همین دلیل نحوه‌ی نورپردازی بنا در اقلیمه‌های مختلف مثل گرم و خشک و حاشیه کویر و اقلیم گرم و مرتقب و سردسیر متفاوت است و هر کدام در این مناطق بحسب اقلیم خاص خود نحوه‌ی نورگیری و نورپردازی خاصی را می‌طلبد (همان، ص ۷۰).

۲. معرفی خانه عامری‌ها

معرفی و تاریخچه: سرای عامری‌ها از قدیمی‌ترین و بزرگترین خانه‌های شهر کاشان است که پیش از زلزله ۱۱۹۲ ه ق (مقارن با حکومت کریم‌خان زند) یا زلزله سال ۱۲۶۰ ه ق (مقارن با حکومت محمد شاه قاجار) بنیان نهاده شده است اما از آنجا که دیگر خانه‌های نزدیک به این خانه متعلق به قرن ۱۳ ه ق هستند، می‌توان حدس زد که زلزله‌ای که این خانه از سرگذار ندهد، همان زلزله ۱۲۶۰ ه ق است و دره‌ی رونق و احیای مجدد این خانه مربوط به بعد از آن و دوره‌ی قاجار است.

بناراین با تعیین قدمت بقایای پیش از زلزله می‌توان قدمت این خانه یا خانه‌ای که پیش از آن در محل این خانه بوده است را مشخص کرد، اما تا پیش از آن تاریخ، ساخت خانه‌های مجاور و شبهاته‌های موجود بین این خانه و آن‌ها، نسبت تاریخ ساخت خانه به دوران قاجار را منطقی و مستدل می‌نماید به تعبیر دیگر خانه‌ی عامری‌ها به عنوان نمونه‌ای از میراث این خاندان و نماینده‌ی آبادی‌های ایشان در این منطقه است و چنین خانه‌ای شایسته و مناسب با عظمت اصالت این خاندان در منطقه است. خصوصاً که در دهه‌های اخیر ایشان از ملاکان بزرگ منطقه نیز به شمار می‌آمدند که ثروت خویش را در آخرین محل سکونتشان پیش از پایتخت نشینی، یعنی محله‌ی اعیان نشین کاشان، گردآورند. بناراین خانه عامری‌ها را نباید تنها به عنوان بزرگترین خانه‌ی شهر کاشان و یا یکی از زیباترین خانه‌های قدیمی آن شناخت، بلکه باید آن را میراثی گران‌بها و نماینده‌ی بزرگی و جلاست این خاندان در منطقه و قطعه‌ای ارزشمند و نماینده‌ای شایسته از عمارت‌ایشان در حاشیه‌ی کویر ایران دانست. سرای عامری‌ها دارای دو حیاط مستقل از هم برای دو بخش اندرونی و بیرونی است. حیاط روبرازی به عنوان بهاریند نیز در این خانه وجود دارد. ویژگی بارز این بنا، وسیع بودن هر دو حیاط و همین طور مجلل بودن فضاهای و تزئینات این خانه است اثاق‌ها این مجموعه نیز، دارای کیفیت فضایی و زیستی عالی، هستند و تلاش شده سطح مطلوبی از خدمات در این اثاق‌ها به مهمانان عرضه شود. حیاط بیرونی ابراهیم خلیل خان، نخستین فضایی است که مهمانان پس از پذیرش به آن وارد می‌شوند.

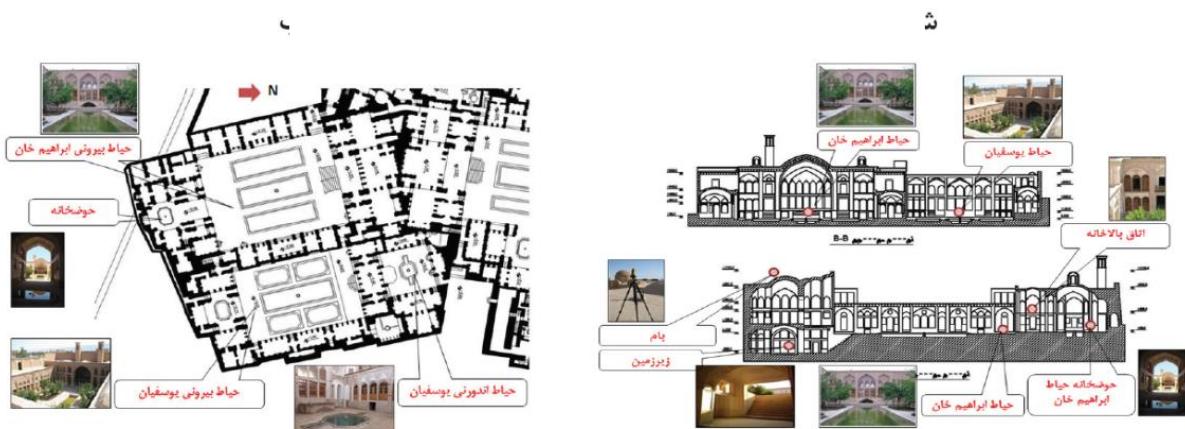

تصویر ۱- نسبت فضاهای باز و بسته- منبع: ارمانشهر، شماره ۱۵، صفحه ۷۱

- تراکم فضاهای باز به فضاهای بسته $\frac{۳۵}{۶۵} \times ۱00\% = 54\%$
- فضاهای باز به شکل چهار حیاط مرکزی با ابعاد مختلف و کشیدگی شمالی/جنوبی
- فضاهای بسته مجاور حیاطها به صورت تک لایه و دارای ابعادی بسیار کمتر از ابعاد حیاط
- وسعت سطح فضاهای باز نسبت به تک فضاهای بسته در ارتباط مستقیم با آنها موجب دریافت نور کافی

در پیرامون این حیاط که در حدود ۱۱۵ متر مربع مساحت دارد غرفه‌ها و فروشگاه‌هایی در نظر گرفته شده است علاوه بر این غرفه‌ها، نماز خانه‌ها، چای خانه و کافه تریا، آرایشگاه و شیرینی بزی که انواع شیرینی‌های سنتی محلی را ارائه می‌کند نیز در این حیاط قرار گرفته است و احداثی تجاری این حیاط به کاربری‌هایی از قبیل بانک و امور ارزشی و عرضه‌ی صنایع دستی، شیرینی، شیرینی و خشکبار، فرش، بافت‌های کاشان، جواهرات و موارد مشابه مناسب دیگری اختصاص خواهد داشت که علاوه بر تأمین نیازهای احتمالی مهمانان به معرفی و فروش محصولات کاشان نیز کمک می‌کند و برای اهالی شهر و اداره کنندگان سرا نیز سودمند باشد (طاهباز، منصوره ۱۳۹۰).

خانه عامری‌ها در بافت تاریخی کاشان قرار گرفته است این خانه هفت حیاط بزرگ و کوچک دارد در این حیاط اتاق‌های متعددی وجود دارد که در جبهه‌های مختلف قرار گرفته و دارای ابعاد و تناسبات متفاوتی هستند علاوه بر اتاق، فضای دیگری به نام حوضخانه نیز در بعضی از حیاط‌ها احداث شده که فاقد دیوارنما و در نتیجه فاقد پنجره‌است و ارتباط بینایی، نوری و حرارتی مستقیمی با فضای باز حیاط دارد. اتاق‌ها به کمک نورگیرهای متعدد و متنوع، روشنایی، دید و منظر، تهویه و تبادل حرارتی الزام را تأمین می‌کنند. نورگیرهای این مجموعه از دو گروه سقفی و دیواری تشکیل شده که نوع سقفی آن، غالباً به صورت گشودگی‌هایی در اطراف کاله فرنگی دیده می‌شود نوع دیواری به صورت در / پنجره یا ارسی دارای اشکال، ابعاد و خصوصیات متنوعی از نظر میزان بازشو، نسبت سطح شیشه خور به سطح چوب، رنگ شیشه، جهت قرار گیری وغیره است. انتخاب نوع نورگیر و تعداد در / پنجره براساس موقعیت، ابعاد و عملکرد فضا صورت گرفته است (شکل ۱).

تصویر ۲- خانه عامری‌های کاشان و حیاط‌ها و فضاهای منتخب- منبع: کاظم زاده، ۱۳۹۴، ارمانشهر، شماره ۱۵، صفحه ۷۱

در این تحقیق، برای مشخص شدن تأثیر هندسه، جهت ابعاد و اندازه‌ی فضا و ویژگی‌های نورگیر بر نحوه پخش روشنایی، تعداد هشت اتاق سه دری و پنج دری، دو تالار زمستان نشین و آینه، دو فضای میانی با نورگیرهای نورگیر و پنجه پخش روشنایی تعداد هشت اتاق سه دری و پنج دری، دو تالار زمستان نشین و آینه، دو فضای میانی با نورگیرهای سقفی و یک حوضخانه با یک جبهه باز و نورگیر سقفی مطالعه شد.

محل قرار گیری و نام انتخابی اتاق‌های مورد مطالعه در تحقیق حاضر را نشان می‌دهد. با توجه به تغییرات مداوم میزان روشنایی روز در وضعیت‌های مختلف آسمان (صف، نیمه ابری تا تمام ابری) مقدار روشنایی نور روز ثابت نیست و متناسب با زمان (ساعت، روز و فصل) تغییر می‌کند؛ لذا محاسبات نور روز پیچیدگی‌هایی دارد و باید براساس تغییرات لحظه به لحظه زاویه تابش خورشید نسبت به سطح دریافت کننده، وضعیت آسمان و شرایط جوی متغیر محاسبه شود. با توجه به ویژگی فضاهای مختلف خانه عامری‌های کاشان، شرایط نورپردازی‌های آنها از نظر کمیت روشنایی و نحوه توزیع نور طبیعی بررسی شد. برای تامین این هدف به هندسه و نحوه ساخت فضا از یک سو و شرایط نورگیری آن از سوی دیگر توجه شد در این راستا هشت فضای دارای در / پنجره دو فضای دارای ارسی، دو فضای دارای نوگیر سقفی و یک حوضخانه با نورگیر سقفی و جانبی از مجموعه عامری‌ها که در جهات جغرافیایی و حیاط‌های مختلفی واقع شده‌اند نورسنجی شد. برای این هدف به حاصل به نرم افزار اکسل منتقل و نمودارهای هم روشنایی هر فضا روی پلن و مقطع آن ترسیم گردید. تحلیل خطوط هم روشنایی، نحوه توزیع روشنایی در قسمت‌های مختلف فضا در زمان انجام اندازه گیری را نشان می‌دهد. در مرحله اول، با توجه به این خطوط و بررسی هندسه فضا و ویژگی‌های نورگیر تحلیل مقدماتی درباره کمیت نورپردازهای فضاهای انجام شد (کاظم زاده ۱۳۹۰).

۱-۲-بیان مسئله:

۱- در خانه عامری‌های کاشان، چه رابطه‌ای میان میزان روشنایی و نحوه توزیع نور طبیعی با مشخصات نورگیر، هندسه فضایی و همسایگی‌های آن وجود دارد؟

۲-روش و مراحل تحقیق: روش تحقیق به لحاظ هدف کاربردی و جهت تحلیل داده‌ها از روش توصیفی-تحلیلی استفاده شده و برای اجرای این پژوهش و اندازه گیری میزان روشنایی در فضاهای متنوع در خانه عامری‌های کاشان، از روش چهار مرحله‌ای زیر استفاده شد:

۱- اتاق‌های سه دری، پنج دری، هفت دری ترکیب ارسی و در پنجره‌های فضاهای سقفی شناسایی و انتخاب شد و یک شبکه ۶۰ سانتی متر در ۶۰ سانتی متر در ارتفاع ۷۰ سانتی متری از کف هر فضای ارتفاع متداول میزهای کار و مطالعه (برای سنجش روشنایی به کمک دستگاه‌های سیار روشنایی سنج، تعریف شد).

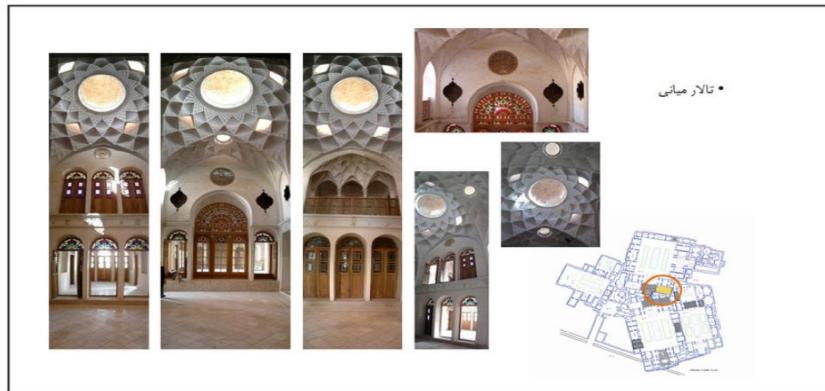
۲- پس از ترسیم خطوط هم نور به کمک برنامه اکسل، نحوه توزیع نور در فضاهای انتخابی مشخص شد، سپس به کمک رابطه‌ی ضربی بکنوختی، مقدار بکنوختی یا تابع روشنایی در این فضا تعیین گردید.

۳- به کمک شبیه سازی کامپووترا و با استفاده از نرم افزارهای اکوتک و ریدینس، میزان نور دریافتی فضاهای در طول سال و عملکرد سالیانه آن از نظر تأمین نور (زم) با توجه به نحوه استفاده از فضای روش و تجزیه و تحلیل شد.

۴- عملکرد انواع نورگیر در نمونه‌های انتخابی با توجه به ویژگی‌های فضای مربوط به آن تعیین گردید. در این بررسی، میزان روشنایی دریافتی در قسمت‌های مختلف فضای، تضاد موجود در فضای از نظر خیرگی یا کم نوری، بکنوختی توزیع نور در مقعرهای رفتاری فضای، میزان روشنایی دریافتی روی سطوح افقی (سطح مرجع و دیوارهای مختلف فضای از نظر کمنورترین و روشن‌ترین قسمت‌ها مشخص شد. محل و زمان انجام تحقیق کاشان با طول جغرافیایی ۵۱ درجه و ۲۷ دقیقه شرقی و عرض جغرافیایی ۳۳ درجه و ۵۵ دقیقه شمالی، در ارتفاع ۹۸۲/۳ متری از سطح دریاهای آزاد گرفته است. این شهر از شمال به کویر مرکزی ایران و شهرستان قم، رخوار و میمه، از شرق به دشت کویر و از غرب به شهرستان، محلات محدود از جنوب به شهرستان‌های نطنز، می‌شود قرارگیری در مجاورت کویر موجب شده که آب و هوای این شهر، از خیلی گرم و خشک کویری در تابستان تا سرد در زمستان متغیر باشد.

۳-تحلیل اطلاعات

تحلیل اطلاعات برداشت شده از نور سنجی اتاق‌ها حاکی از آن است که اتاق‌های مورد مطالعه از نظر روشنایی مفید نور روز به پنج گروه قابل تقسیم هستند. **گروه اول:** اتاق‌هایی که نور کمی در آن‌ها وجود دارد و در کلیه موقع سال نیاز به روشنایی کمکی دارند. این اتاق‌ها در لایه‌های میانی قرار گرفته و از سقف نورگیری می‌کنند و برای انجام فعالیت‌های عمومی مانند استراحت یا عبور مناسب هستند.

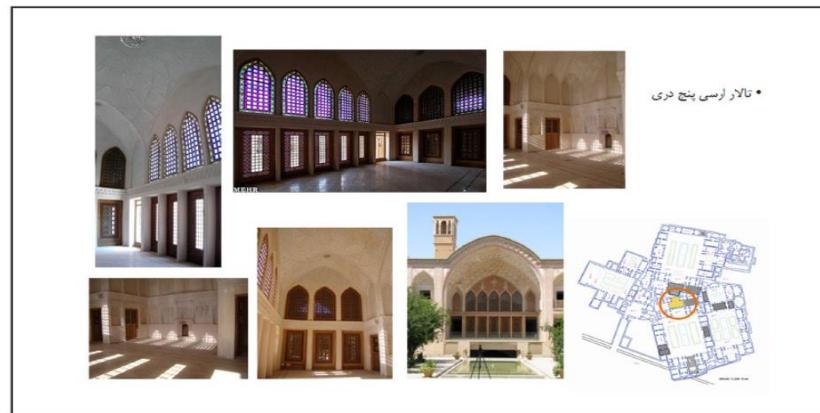
تصویر ۳- عکس گروه اول- منبع: کاظم زاده، ۱۳۹۴، ارمانشهر، شماره ۱۵، صفحه ۷۱، صفحه ۸۱

گروه دوم: اتاق‌هایی که در بیش از نیمی از ایام سال نیاز به روشنایی کمکی دارند مانند اتاق‌های سه دری رو به شمال، شرق و غرب. این اتاق‌ها برای انجام فعالیت‌های عمومی مناسب تر از فعالیت‌های بینایی هستند.

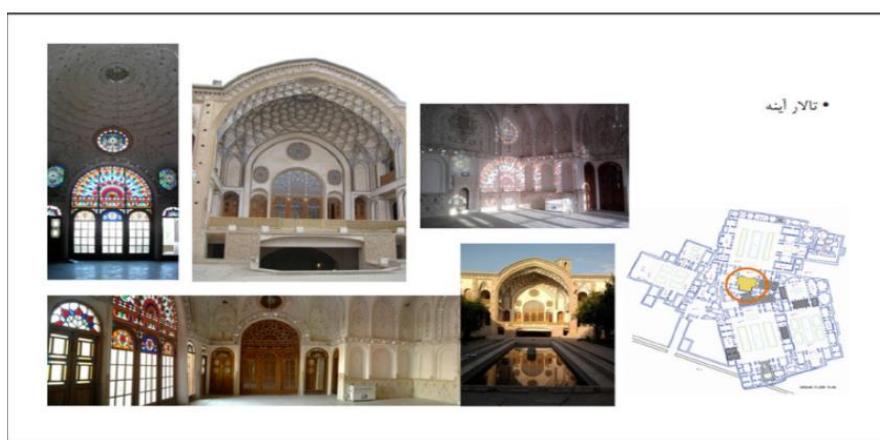
تصویر ۴- عکس گروه دوم- منبع: کاظم زاده، ۱۳۹۴، ارمانشهر، شماره ۱۵، صفحه ۷۱

گروه سوم: اتاق‌هایی که در اغلب موقع سال دارای روشنایی کافی ولی غیر یکواخت هستند مانند اتاق‌های پنج دری رو به شرق و غرب و سه دری رو به جنوب. این اتاق‌ها برای انجام فعالیت‌های بینایی مناسب هستند وجود درخت یا هر عامل سایه انداز در مقابل این اتاق‌ها موجب کاهش روشنایی اتاق به حد فعالیت‌های عمومی می‌شود.

تصویر ۵- عکس گروه سوم- منبع: کاظم زاده، ۱۳۹۴، ارمانشهر، شماره ۱۵، صفحه ۷۱

گروه چهارم: تالارهای بزرگ رو به شمال و جنوب که از نورگیری کافی در اکثر ایام سال بهره‌مند بوده و برای فعالیت‌های عمومی مناسب‌اند. در زمان‌هایی که آفتاب به داخل این فضاهای وارد می‌شود به دلیل وجود شیشه‌های رنگی، خیرگی کنترل شده و نورهای رنگی زیبایی در فضای اتاق می‌گیرد. نکته جالب توجه در مورد این تالارها همانگی بین عمق اتاق و تاج پنجره است یعنی با افزایش عمق اتاق در بخش شاه نشین، تاج پنجره نیز مرتفع‌تر می‌گردد.

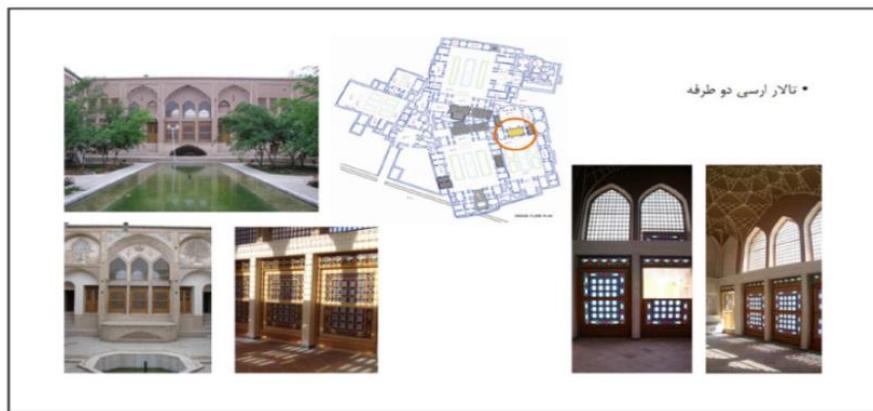

تصویر ۶- عکس گروه چهارم- منبع: کاظم زاده، ۱۳۹۴، ارمانشهر، شماره ۱۵، صفحه ۷۱

گروه پنجم: تالار ارسی دو طرفه که از شمال و جنوب نور می‌گیرد، دارای روشنایی بسیار خوبی بوده و در اکثر ایام برای انجام کارهای بینایی مناسب است. به دلیل وجود شیشه‌های رنگی در تاج پنجره‌های این تالار، لکه‌های آفتاب می‌تواند ایجاد خیرگی کند. تالار حوضخانه به سمت شمال کاملاً باز است و روشنایی کافی دریافت می‌کند. ولی به دلیل عمق زیاد فضا بخش‌های انتهایی آن تاریک است. برای جبران تاریکی در این بخش از نورگیر سقفی استفاده شده که ضمن تأمین روشنایی تهويه هوا را نیز انجام می‌دهد. بخش جلویی این فضا برای انجام فعالیت‌های بینایی و بخش انتهایی آن برای انجام فعالیت‌های عمومی مناسب‌تر است.

تصویر ۷- عکس گروه پنجم- منبع: کاظم زاده، ۱۳۹۴، ارمانشهر، شماره ۱۵۵، صفحه ۷۱، صفحه ۸۱

تصویر ۸- (عکس گروه پنجم ، کاظم زاده، ۱۳۹۴، ارمانشهر، شماره ۱۵۵، صفحه ۷۱، صفحه ۸۱)

نتیجه‌گیری

جمع بندی نتایج به دست امده از این تحقیق نشان می‌دهد که طراحی نورپردازی طبیعی در بناهای تاریخی عامری‌ها از قواعد دقیقی تبعیت کرده و شامل چهار مرحله زیر است: مرحله اول کنترل شرایط همسایگی‌های فضاست. در این مرحله با توجه به اهمیت دسترسی به نور روز و سعهنور آسمان و انکاس نماهای خارجی در روشنایی فضای داخلی، سعی شده حجم بنا و فضاهای مجاور آن طوری انتخاب شود که زاویه‌های دید آسمان در مقطع و نما و نقب آسمان فضای داخلی در شرایط خوبی قرار گیرد. در این بنا موقعیت همسایگی‌ها طوری در نظر گرفته شده که همه فضاهای اصلی دارای بیش از ۴۰ درجه زاویه دید آسمان باشند. مرحله دوم کنترل عمق و هندسه فضاست عمق همه فضاهای کمتر از عمق نفوذ روشنایی (با توجه به شکل نورگیرهای دیواری و هندسه فضا و نمای مقابل آن) در نظر گرفته شده است. از جمله دلیل این تصمیم‌گیری می‌توان به لزوم کنترل خیرگی در این فضاهای اشاره کرد. انتخاب عمق کمتر از عمق نفوذ روشنایی دست طراح را در انتخاب نوع قاب و شیشه پنجره‌ها باز می‌گذارد؛ بنابراین، با افزودن عوامل کنترل کننده روشنایی مثل شیشه رنگی یا قاب مشبك، روشنایی انتهای فضا کمتر از حد مجاز نشده است.

با توجه به آفتاب‌گیری برخی از فضاهای روک و شیشه‌های رنگی به جنوب، شرق و غرب) و شدت زیاد روشنایی در روزهای صاف، استفاده از قاب‌های مشب خصوصاً در تاج پنجره‌ها امکان کنترل توزیع روشنایی را فراهم و از ایجاد تضاد روشنایی و خیرگی در فضای داخلی جلوگیری کرده است فضاهای سه دری و پنج دری دارای نورگیرهای دیواری در تمام نمای خود بوده و ارتفاع بالی نورگیر آن‌ها با استفاده از انواع تاج، بیش از ارتفاع یک در معمولی انتخاب شده است. سقف هم فضاهای نیز تاق و تویزه یا تاق گنبده است که مجموعه این شرایط به توزیع یکنواخت‌تر روشنایی در فضای داخلی کمک کرده است همان‌طور که در نمونه‌های مورد مطالعه دیده شد حتی در فضاهای آفتاب‌گیر درصد موقع و سطوح دارای خیرگی بسیار کم بوده و ضریب یکنواختی در حد ۳۰/۵ کنترل شده و از ایجاد تضاد روشنایی و اختلال در آسایش بینایی در خصوص برای فعالیت‌های عمومی جلوگیری شده است.

امید است معماران امروز نیز همچون معماران گذشته نسبت به مسائل محیطی طرح حساس باشند و از دانش و فناوری‌های روز برای ارتقای کیفیت طرح خود بهره‌برداری کنند. نور، غیر مادی‌ترین عنصر محسوس طبیعت، همواره در معماری ایرانی وجود دارد و در واقع نشانه‌ی عالم والا و فضای معنوی است. در دوران معماری سنتی نحوه‌ی نگاه به نور تحت تأثیر تفکر اسلامی به عالی‌ترین درجه‌ی خود رسید و مظهر تقدس و عالم معنوی شناخته می‌شود. معماری ایرانی معماری‌ای حقیقت جوست، حقیقت در معماری کمال است و کمال از آن باری تعالی است و هرچه این معماری حضور دارد، عضوی از آن است که جدا ناپذیر است روی به سوی حقیقت دارد نور نشانی از حرکت به سمت حقیقت است که حالت فیزیکی و مادی ندارد و این موضوع در کنار عوامل دیگر منند اقلیم و موقعیت قرار‌گیری یک بنا و نحوه‌ی استفاده از نور، مطرح می‌شود. در صورتی که این امر در معماری غرب به شکل دیگری است.

اصول حاکم در معماری معاصر چیزی به غیر از حقیقت است، حتی اگر خلاف آن باشد. معماری مدرن روی به سادگی و خلوص دارد که عناصر شکلی و فرم‌ال به کمال خود می‌رسد و ای غیر از خلوص معنوی است با این نگرش و تفکر نور در معماری حضور مستقیم دارد، در صورتی که در معماری ایرانی نور همیشه تعدیل شده دریافت می‌شده است و این امر همان طور که قبل‌اهم به آن اشاره شد از طریق عناصر تشکیل دهنده‌ی معماری، مانند انواع روزن‌ها، نورگیرها، گلجام و شیشه‌های رنگی و ارسی‌ها تأمین می‌گردید. ناگفته نماند که گرچه در معماری غرب ساختمان کاملاً در مقابل نور گستردۀ می‌شود و یا مراحته‌های مستقیم نوری کاملاً منع می‌گردد، ولی می‌توان آن را به طریق نورپردازی‌های مصنوعی جبران و تأمین کرد که از نظر نگرش آن‌ها به حضور عینی نور مورد قبول و بسیار جالب توجه است. به هر حال نو را در تمامی خانه‌های سنتی، به عنوان فرایندی نوین به کار برد می‌شود اما در خانه‌های سنتی همواره به آن به طوری مشخص و زیبا و شناخته شده می‌باشد و همواره امروزه مهمترین اصل بکار گیری این عنصر در معماری می‌باشد. خانه‌های سنتی کاشان این عنصر را به طرز زیبایی با بکار گیری عناصر بخصوص پنجره‌ها انجام داده است.

سپاسگزاری

با سپاس فراوان از اساتید محترم، سرکار خانم دکتر مهسا دلشاد و سرکارخانم دکتر مرضیه کاظم زاده، که در تهیه و تنظیم این مقاله مرا یاری نمودن.

فهرست منابع

- ۱ رازجویان، محمود، ۱۳۸۰، آسایش به وسیله معماری همساز با اقلیم، تهران: دانشگاه شهید بهشتی
- ۲ طاهباز، منصوره، شهربانو جلیلیان، فاطمه موسوی، ۱۳۹۱، بررسی عملکرد در / پنجره از نظر نور روز در نمونه‌ای از خانه‌هایی قدیمی کاشان، تهران، معawnt پژوهشی و فناوری دانشگاه شهید بهشتی
- ۳ طاهباز، منصوره ۱۳۸۳ قاب هرم / شیدی پنجره ارزیابی همزمان نور و گرمای خورشید در طراحی پنجره در یک دوره یکساله، پایان نامه کتری معماری، تهران: دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه شهید بهشتی
- ۴ کاظم زاده، مرضیه ۱۳۹۰، اصلاح طرح میان فضاهای آزاد کارایی حرارتی و بهره‌وری از نور روز در اقلیم گرم و خشک به ویژه ساختمانهای عمومی شهر کرمان، پایان نامه کارشناسی ارشد معماری، تهران: دانشکده معماری دانشگاه شهید بهشتی
- ۵ سیدمحمد معینی، مظاہر صفائی، بازناسی معنای نور در آفرینش خانه‌های سنتی های کاشان
- ۶ اصغر مرادی، معرفی تعدادی از اینهای های سنتی معماری ایران
- ۷ عناصر نور گیری در معماری سنتی، صفوی-فداکاری-رشیدی، همایش تخصصی معماری دکوراسیون داخلی و منظر (اصفهان- اسفند ۸۹)
- 8- CIBSE-THE SLL Code for lighting. (2012). London : the society of light and lighting